



Lato. Lato wszędzie. Zwariowało, oszalało moje serce!

Pogoda coraz bardziej nam dopiżniomka, a czernice już dojrzsze kurki, czyli nasze słynne i niespodzianek – warto wycieczkę do tego skarbcza. Co udana, postuchajcie...



suje, w lesie jest mnóstwo powają. Pojawiły się już pierwlisiczki. Las jest pełen cudów brać się na dłuższą pieszą wyrobić, żeby taka wyprawa była

Pieszce wędrowki: coś wiedzieć powinien

Podczas wycieczek obowiązuje kilka podstawowych zasad:

- dowodzi jedna wyznaczona osoba wybierana jeszcze przed wycieczką;

- na końcu zawsze idzie osoba „zamykająca”, za którą nie ma już nikogo;

- tempo „nadaje” najstarszy z uczestników (powinien iść przed „szefem” grupy);

- jeżeli grupa jest liczna (kilkanaście osób), to jako ostatnia powinna iść zawsze ta sama osoba, żeby było widać, gdzie jest koniec grupy;

- częstym błędem jest sytuacja, gdy ci na przedzie czekają na resztę grupy i gdy ta dochodzi, oni ruszają (wypoczęci) dalej – to prosta droga do zniechęcenia i zamęczenia słabszych uczestników wycieczki;

- jeżeli robimy przerwę, wszyscy powinni wiedzieć, ile ona potrwa i z którego miejsca wyruszamy dalej;

- konieczna jest dobrze wyposażona apteczka.

Odpoczynki

Pierwszy – po 15 minutach – poprawiamy plecaki, zawiązanie sznurowadeł, zdejmujemy wierzchnią warstwę ubrań, jeśli jest zbyt ciepło; kolejne – średnio co godzinę na 10 minut (w zależności od formy uczestników).

Wędrując pod górę, postoje robimy częściej, ale staramy się za każdym razem nie siadać. Regularne odpoczynki zapobiegają zmęczeniu. Podczas odpoczynku uzupełniamy poziom płynów w organizmie. Po przejściu 1/3 trasy – dłuższy odpoczynek na zjedzenie wysokokalorycznego posiłku. Nie wolno ruszać w drogę bezpośrednio po jedzeniu. Nie wolno

również kłaść się i siadać na mokrej ziemi. Na postój lub odpoczynek wybieramy miejsce suche i zacienione. Zdejmujemy plecaki z ramion. Po zdjęciu często są one mokre od potu, nie kładźmy ich mokrym na ziemi, jeśli jest taka możliwość, wystawmy je na słońce, niech przeschną.



KSIAŻKA DO TEMATU

SŁOŃ O PTASIM SERCU

AUTORSTWA MARIASUN LANDA

Stado słońi interesujące się kulturą i sztuką poszukuje nauczycielki dynamicznej i otwartej na przygody. Zakwaterowanie w puszczy afrykańskiej. Kuchnia wegetariańska. Wynagrodzenie: 100 ton bananów. Ogłoszenie wpada w ręce zmęczonej dotychczasową pracą nauczycielki, która z entuzjazmem podejmuje wyzwanie. Jednak na miejscu, w puszczy, okazuje się, że nie wszystkie słońie są takie same – zależy, jakie mają serce...



Wakacyjne podróże dookoła świata: Indie

Z potężnych Chin wyruszamy do wcale nie mniej ciekawego i fascynującego kraju, który jest największą, najstarszą, najdłuższą trwającą cywilizacją na świecie.

- kraj pełen tajemnic, kontrastów i zagadek;
- egzotyczna przyroda, mozaika etniczna i aromatyczna kuchnia;
- nowoczesne Delhi, Bombaj ze słynnym Bollywood i różowa stolica Radżastanu – Dżajpur;
- imponujący Tadź Mahal – jeden z siedmiu współczesnych cudów świata, które budowało 22 tysiące robotników przez 22 lata;
- majestatyczne Himalaje i herbaciane pola Darjeeling.
- Nowe Delhi – stolica
- Hindi, angielski – język



- Rupia indyjska (INR) – waluta
- Nazwa Indie – pochodzi od rzeki Indus.
- W mieście Delhi wprowadzono całkowity zakaz używania toreb foliowych, za złamanie tego przepisu grozi kara do 5 lat więzienia i 5 tysięcy złotych kary.
- Algebra, trygonometria i rachunkowość wywodzą się

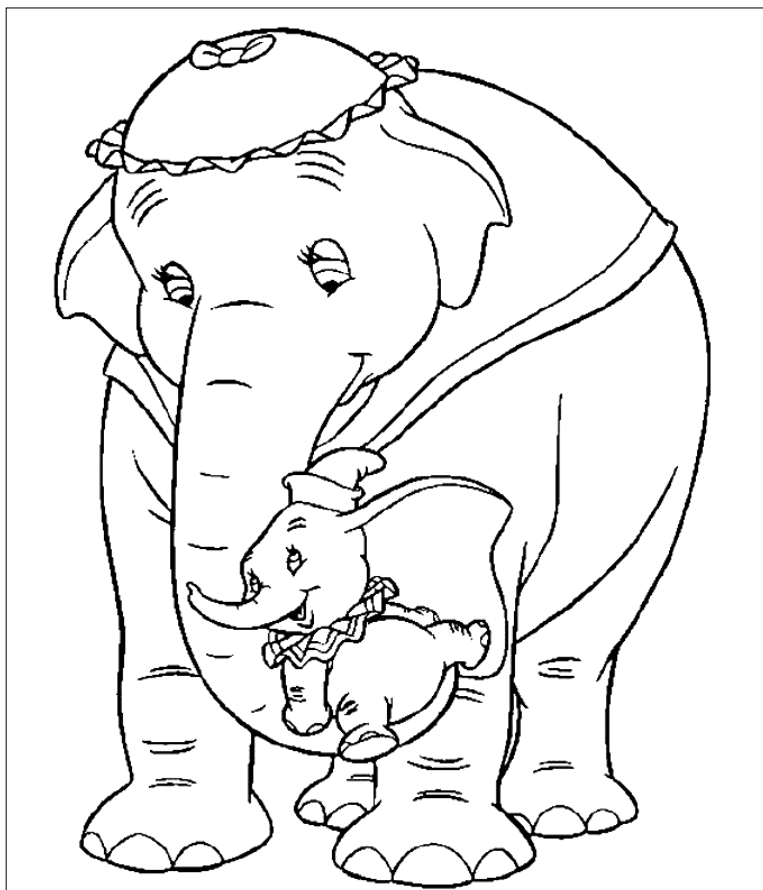
z tego kraju, wymyślono tu system liczbowy, zero.

- Przed 1986 r. Indie były jedynym miejscem na świecie, gdzie można było znaleźć diamenty.
- Indie są jednym z największych eksporterów oprogramowania komputerowego (zaopatrują aż 90 krajów).
- Joga ma swoje korzenie

w Indiach i istnieje już ponad 5 000 lat.

- W kraju tym, jednym z niewielu na świecie, uzyskano niepodległość bez użycia przemocy.
- Indie są kolebką szachów.
- Przez ostatnie 1000 lat nikt nie najechał ten kraj.
- Stroje żałobne są koloru białego.
- Narodowym zwierzęciem jest Tygrys bengalski.
- Marnowanie jedzenia jest niedopuszczalne.
- Aby podkreślić prawdziwość swoich słów, często łapią się za jedno ucho.
- Indie mają największy na świecie przemysł filmowy – Bollywood.
- Krowy uważane są za święte i często można je spotkać swobodnie spacerujące po miastach.
- Lewa ręka jest uważana za nieczystą i nigdy nie jest używana do jedzenia.

Pokoloruj rysunek



Słoniowe obyczaje

Słoń to największe, żyjące współcześnie zwierzę lądowe, które jest wegetarianinem! Słoń indyjski jest jednym z trzech żyjących gatunków tych zwierząt.

Przodkowie. Najstarszy przodek słonia żył 50 milionów lat temu, a jego kuzyn mamut wyginął w czasach prehistorycznych. Współcześnie żyjące słonie również zagrożone są wyginięciem, a winę za to ponoszą ludzie, którzy polują na nie w celu zdobycia bardzo cennej kości słoniowej. Obyczaje słoni.

Stada słoni składają się z dorosłych samic oraz młodych osobników obu płci. Z chwilą osiągnięcia dojrzałości, w wieku 11-12 lat, młode samce są wyganiane z grupy, a samice pozostają. Na czele „kobiecej” grupy stoi najstarsza słońica, często już bezpłodna, pełniąca rolę przewodnika i kierująca życiem klanu.

Jeśli daje ona sygnał do ucieczki, stado rusza w zwartej grupie, prowadząc młode w środku, a gdy niebezpieczeństwo zagraża słoniom bezpośrednio, przewodniczka stada pierwsza staje do obrony. Słonie kontaktują się za pomocą wzroku, słuchu i dotyku. Trąbą badają zapachy, a także pieszczą się wzajemnie.